

Stockholm den 26 mars 2026

R-2026/0215

Till Justitiedepartementet

Ju2026/00135

Sveriges advokatsamfund har genom remiss den 26 januari 2026 beretts tillfälle att yttra sig över betänkandet Åtgärder för en mer hållbar konsumtion (SOU 2025:124).

Sammanfattning

Advokatsamfundet har ingen erinran mot de huvudsakliga förslagen i betänkandet, under förutsättning att det säkerställs att de överväganden som har gjorts beaktas i den fortsatta beredningen och i den praktiska tillämpningen. Advokatsamfundet har dock vissa synpunkter på hur de föreslagna bestämmelserna har utformats.

Advokatsamfundet avstyrker förslaget att definiera begreppet ”hållbarhet” som en varas förmåga att behålla sin funktion och prestanda, eftersom detta riskerar att skapa oklarhet och påverka förutsebarheten i rättstillämpningen. Advokatsamfundet föreslår också att begreppen ”miljöpåverkan” och ”miljöprestanda” bör definieras i marknadsföringslagen. Advokatsamfundet vill även framhålla behovet av en mer konsekvent och överskådlig systematik i marknadsföringslagen, särskilt när vissa bestämmelser begränsas till marknadsföring riktad mot konsumenter medan andra även gäller i förhållandet mellan näringsidkare. Därutöver anser Advokatsamfundet att de nya informationskraven i konsumenttjänstlagen bör kompletteras med en bestämmelse eller närmare vägledning om vilka krav som uppfylls genom användningen av det europeiska formuläret för reparationstjänster. Advokatsamfundet efterfrågar vidare vissa förtydliganden i den nya lagen om reparation av konsumenters

varor, så att det tydligt framgår inom vilken tid en reparation ska utföras.

Advokatsamfundet efterfrågar även ett förtydligande i 62 § konsumenttjänstlagen när det gäller innebörden av uttrycket ”skälig tid”.

Synpunkter

Advokatsamfundet vill inledningsvis framhålla vikten av att den föreslagna regleringen utformas på ett tydligt och förutsebart sätt. Förslagen innebär nya och i vissa delar långtgående skyldigheter för näringsidkare. Mot denna bakgrund är det av central betydelse att näringsidkare kan avgöra vilka krav som följer av lagstiftningen och hur dessa ska uppfyllas. Detta gäller särskilt eftersom delar av regleringen är förenade med sanktioner.

Tydlighet är också viktigt ur ett konsumentperspektiv. För att regleringen ska fungera i praktiken bör det vara möjligt för konsumenter att förutse vilka rättigheter de kan göra gällande.

Nya definitioner i marknadsföringslagen (avsnitt 5.2)

Advokatsamfundet tillstyrker i huvudsak förslaget att införa nya definitioner i marknadsföringslagen. Advokatsamfundet avstyrker dock förslaget att definiera begreppet ”hållbarhet” som en varas förmåga att behålla sin funktion och prestanda vid normal användning. Enligt Advokatsamfundets uppfattning förknippas begreppet hållbarhet i allmänt språkbruk främst med miljömässiga och sociala egenskaper. Den föreslagna definitionen riskerar därför att skapa oklarhet och minska förutsebarheten i rättstillämpningen. Risken för oklarhet förstärks ytterligare av att hållbarhetsmärkning samtidigt föreslås definieras med hänvisning till miljömässiga och sociala egenskaper. Som utredningen konstaterat är de nya definitionerna av stor betydelse för förståelsen av de nya bestämmelserna i svarta listan. Advokatsamfundet avstyrker därför den föreslagna definitionen och anser att den bör ges en annan utformning.

Därutöver anser Advokatsamfundet att det bör övervägas att definiera begreppen ”miljöpåverkan” och ”miljöprestanda” i marknadsföringslagen. Annars riskerar bestämmelsen i 14 b § att bli svår att tillämpa, eftersom begreppet ”framtida miljöprestanda” saknar en tydlig definition. Ett sådant förtydligande skulle exempelvis kunna ske genom en hänvisning till artikel 3.3 och 3.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) 66/2010 av den 29 november 2009 om ett EU-miljömärke, eller

genom att motsvarande definitioner införs i marknadsföringslagen. Det skulle även bidra till att definitionerna av ”miljöpåstående” och ”erkänd utmärkt miljöprestanda” blir mer lättbegripliga, eftersom begreppen ”miljöpåverkan” och ”miljöprestanda” förekommer i dessa definitioner.

Bestämmelsernas tillämpningsområde (avsnitt 5.3)

Advokatsamfundet tillstyrker förslaget att de aktuella bestämmelserna ska begränsas till att gälla marknadsföring som riktas mot konsumenter. Advokatsamfundet vill dock framhålla vikten av att regleringen utformas på ett enhetligt och förutsebart sätt. I 14 b § föreslås det uttryckligen anges att bestämmelsen gäller marknadsföring som riktas till konsumenter. Motsvarande avgränsning kommer enligt Advokatsamfundets mening inte lika tydligt till uttryck i 14 c och 12 d §. Advokatsamfundet anser därför att det bör övervägas att använda en motsvarande formulering även i dessa bestämmelser. Detta är, enligt Advokatsamfundets uppfattning, särskilt viktigt mot bakgrund av att marknadsföringslagen i övrigt omfattar såväl marknadsföring riktad till konsumenter som marknadsföring mellan näringsidkare.

Samtidigt vill Advokatsamfundet framhålla att en reglering där vissa bestämmelser enbart gäller i förhållande till konsumenter, medan andra även gäller i förhållande till näringsidkare, riskerar att göra regelverket mindre överskådligt och därmed mindre förutsebart. Advokatsamfundet anser därför att det finns skäl att närmare utreda marknadsföringslagens systematik i detta avseende.

I ett vidare perspektiv vill Advokatsamfundet även framhålla vikten av en mer sammanhållen konsumenträttslig skyddslagstiftning. Den nuvarande regleringen är uppdelad på ett flertal lagar som reglerar olika delar av konsumentskyddet, vilket riskerar att minska överskådligheten. Det finns därför anledning att överväga en övergripande genomlysning av konsumenträtten, där införandet av en konsumentbalk skulle kunna utgöra en möjlig åtgärd för att åstadkomma ett mer överblickbart, lättbegripligt och lättillämpat regelverk för såväl konsumenter som näringsidkare.¹

¹ Jfr. Advokatsamfundets remissyttrande den 11 april 2019 över departementspromemorian Tydligare regler vid konsumentavtal (Ds 2019:3).

Påståenden om irrelevanta fördelar (avsnitt 5.6)

Advokatsamfundet tillstyrker förslaget om att införa en ny bestämmelse om påståenden om irrelevanta fördelar och ser positivt på åtgärder som syftar till att tydliggöra vad som utgör otillåtna marknadsföringspåståenden. Advokatsamfundet anser dock att det finns behov av att klargöra hur bestämmelsen förhåller sig till befintliga regler i marknadsföringslagen. Detta gäller särskilt eftersom de aktuella situationerna redan får anses omfattas av 10 § marknadsföringslagen. Det bör därför tydliggöras hur en sådan överlappning är avsedd att hanteras i rättstillämpningen och hur bestämmelserna ska tillämpas när båda är tillämpliga. Annars finns det enligt Advokatsamfundets mening en risk att regelverket blir mindre förutsebart och svårare att tillämpa.

Tjänster som jämför produkter (avsnitt 5.7)

Advokatsamfundet tillstyrker förslaget om ökad transparens i fråga om tjänster som jämför produkter. Advokatsamfundet vill dock framhålla att det föreslagna tillämpningsområdet är brett. Enligt utredningen ska bestämmelsen omfatta jämförelsetjänster som kan främja avsättningen av varor, vilket innebär att en stor variation av sådana tjänster kan omfattas. Mot denna bakgrund finns det enligt Advokatsamfundets uppfattning behov av ytterligare vägledning om hur bestämmelsen ska tolkas, så att näringsidkare på ett tydligt och lättillgängligt sätt kan avgöra om en viss tjänst omfattas av regleringen.

Advokatsamfundet anser även att det finns behov av att precisera hur information om jämförelsemetoden ska lämnas. Av bestämmelsens nuvarande utformning framgår att sådan information ska lämnas, men inte närmare hur detta ska ske. Eftersom ett utelämnande kan leda till sanktioner är det viktigt att näringsidkare kan avgöra hur informationskravet ska uppfyllas. Det bör därför övervägas om bestämmelsen bör preciseras i lagtexten eller genom kompletterande vägledning.

Information om reparerbarhetsindex och tillgången till reservdelar (avsnitt 6.4)

Advokatsamfundet tillstyrker förslaget om införandet av ett reparationsindex och de informationskrav som följer av detta. Advokatsamfundet vill dock framhålla att det finns skäl att förtydliga innebörden av begreppet ”tillgängliggjorts” i de föreslagna bestämmelserna i distansavtalslagen och marknadsföringslagen. Den nuvarande utformningen riskerar annars att framstå som svårtolkad för enskilda och medför

oklarhet i fråga om i vilken utsträckning näringsidkaren förväntas inhämta information från tillverkaren.

Av skäl 36 i det bakomliggande direktivet om mer konsumentmakt framgår att näringsidkaren inte är skyldig att aktivt söka efter sådan information, utan endast ska vidareförmedla information som tillverkaren har gjort tillgänglig. Advokatsamfundet anser därför att det finns skäl att klargöra detta i lagtexten eller i förarbetena. Ett sådant förtydligande skulle bidra till en mer förutsebar reglering och tydliggöra att näringsidkaren inte är skyldig att aktivt inhämta information från tillverkaren.

En förlängd ansvarstid vid fel på varan (avsnitt 7.3)

Advokatsamfundet tillstyrker förslaget om en förlängd ansvarstid vid avhjälpande av fel på varan. Enligt Advokatsamfundet finns det dock skäl att tydliggöra om konsumenten under den förlängda ansvarstiden har rätt att välja mellan avhjälpande och omleverans.

Uppfyllande av vissa informationskrav i andra lagar (avsnitt 8.7)

Advokatsamfundet tillstyrker förslaget om nya informationskrav i konsumenttjänstlagen. Advokatsamfundet avstyrker dock förslaget att inte ange vilka andra informationskrav som uppfylls genom användningen av det europeiska formuläret för reparationstjänster. Enligt Advokatsamfundets uppfattning är det viktigt att näringsidkare tydligt kan avgöra vilka skyldigheter som gäller och i vilken utsträckning dessa uppfylls genom formuläret. Behovet av tydlighet är särskilt stort när regelverk överlappar varandra, samtidigt som det ställs höga krav på näringsidkaren. Det bör därför övervägas om detta bör klargöras genom bestämmelse eller kompletterande vägledning.

Förslag till lag (2026:000) om reparation av konsumenters varor (avsnitt 14.1)

3 §

Advokatsamfundet tillstyrker förslaget att en konsument ska kunna begära reparation under den tid då varan omfattas av krav på reparerbarhet. Advokatsamfundet avstyrker dock den föreslagna utformningen av 3 §, eftersom bestämmelsen kan ge intryck av att den angivna tidsperioden avser den tid inom vilken reparationen ska utföras. För att säkerställa en förutsebar tillämpning för såväl konsumenter som näringsidkare finns det enligt Advokatsamfundet skäl att överväga om bestämmelsen bör förtydligas, exempelvis genom en tydligare koppling till den efterföljande bestämmelsen som

reglerar inom vilken tid som reparationen ska utföras. Advokatsamfundet anser även att det finns skäl att tydliggöra förhållandet mellan 3 § i lagen om reparation av konsumenters varor och 28 § konsumenttjänstlagen.

4 §

Advokatsamfundet anser att det finns skäl att tydliggöra vilka påföljder som gäller vid dröjsmål med reparation enligt den föreslagna 4 §. Enligt författningskommentaren kan konsumenten i sådana fall göra gällande påföljder enligt 25 § konsumenttjänstlagen. Enligt Advokatsamfundet bör detta framgå även direkt av lagtexten. Det bör därutöver tydliggöras hur 25 § konsumenttjänstlagen ska tillämpas i dessa fall. Enligt Advokatsamfundet finns det också skäl att klargöra om tillämpningen av 25 § konsumenttjänstlagen förutsätter att ett avtal om reparation har ingåtts mellan konsumenten och tillverkaren, eller om bestämmelsen är avsedd att kunna tillämpas även i annat fall.

Förslag till lag om ändring i konsumenttjänstlagen (1985:716) (avsnitt 14.2)

62 §

Advokatsamfundet tillstyrker förslaget att det europeiska formuläret för reparationsinformation ska lämnas efter begäran och innan konsumenten blir bunden av det. Advokatsamfundet avstyrker dock den föreslagna formuleringen att formuläret ska lämnas inom skälig tid. Även om utredningens tolkning av begreppet ”skälig tid” har stöd i skäl 11 till reparationsdirektivet, anser Advokatsamfundet att bestämmelsen bör preciseras ytterligare. Enligt Advokatsamfundets mening är det inte heller tillräckligt precist att ange att formuläret ska lämnas inom kortast möjliga tid efter konsumentens begäran, eftersom en sådan formulering riskerar att leda till en alltför godtycklig bedömning. Det bör därför övervägas om det ska anges en yttre tidsram eller ges kompletterande vägledning om vad som avses med skälig tid, för att säkerställa en förutsebar tillämpning.

SVERIGES ADVOKATSAMFUND

Mia Edwall Insulander